

Publicerad 2017-01-15 18:26 av kerstin skriver

en text direkt ur märkligheten..

honung och bröstkarameller

Dårar och solroshjärtan ligger
stilla efter kriget. Jag vänder
dem mot himlen för att de ska
vakna.

*

Och vad gör man åt ullössen frågar han när de går genom planteringen. Inte så mycket, säger hon utan
värdering. När träden blir större kommer de inte åt skotten längre. Det är bara att vänta. Han tittar bortåt
sjön. Det låg en båt där förut. Han har inte tänkt på hur vassen har börjat breda ut sig igen. Barnen som
badade där är stora nu.

Ölen är kall efter att ha fått ligga kvar i bilen under begravningskaffet. Hon sa att det inte skulle uppskattas
att plocka fram dem före. Det kanske hon hade rätt i. Jag vet inte, tänker han. Småler när han ser framför sig
hur starköl brukade serveras på julen under försäkran att det var lättöl.

Lilla fågel. Nu byter generationerna. Och när skrattade du. När var du lycklig. Arm i arm med drömmar om
en ny tid som aldrig kom. Dårar och solroshjärtan.

*

När morgonen kommer är de
alla borta.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kerstin skriver med Poeter.se id #39369 innehar upphovsrätten